

Stalin zavrnil pomoč upornikom v Varšavi

Iz te dni objavljenih dokumentov II. svetovne vojne je razvidno, da je Stalin zavrnil nujni poziv Roosevelta in Churchilla za pomoč uporni Varšavi.

WASHINGTON, D.C. — Ko so se sovjetske armade začele bližati glavnemu mestu Poljske, so se Poljaki v Varšavi uprli Nemcem pod vodstvom generala Bora-Komorovskega in vzdržali en mesec vse nemške napade. V času najhujših bojov, ko so uporniki pozivali nujno pomoč zaveznikov, so stale sovjetske armade komaj nekaj milj od Varšave, ne da bi se zganile in poskusile priti upornim Poljakom na pomoč. Svet je bil prepričan, da so Rusi namerno čakali na konec poljskega odpora in so šle nato nadaljevali z ofenzivo proti Hitlerjevimi armadam. Sedaj so bili objavljeni dokumenti, ki povedo, kako je Stalin pustil namerno Nemce, da so uničili Poljake, ki bi kasneje mogli nasprotovati komunistični oblasti na Poljskem.

Roosevelt in Churchill sta pozvala Stalina: "Mi mislimo na svetovno javno mnenje, če bi bili nasprotniki nacistov v Varšavi prepuščeni svoji usodi. Verujemo, da moramo mi vsi trije storiti vse, kar je mogoče, da rešimo toliko teh domoljubov, kolikor je le mogoče. Upamo, da boš takoj odvrnil potrebščine in strelivo domoljubnim Poljakom v Varšavi, ali da boš dovolil našim letalom, da store to..."

Dva dni nato je Stalin odgovoril: "Preje ali kasneje bo resnica o tej skupini zločincev, ki se je spustila v varšavsko dogovodščino z namenom, da se polasti oblasti, postala znana vsakomur. Ti ljudje so zlorabili zaupanje dobrih ljudi Varšave in so poglani nekatere popolnoma brez orožja proti nemškim topovom, tankom in letalom..."

Stalin ni dovolil niti ameriškim letalom, da bi ponesla pomoč upornikom v Varšavi in nato pristala na ruskih tleh. Bilo je očitno, da ni hotel da bi se nacionalni Poljaki uveljavili v Varšavi, predno bi mogel on tja pripeljati poljske komuniste. Vso zahrbtnost Stalina je razkril Harriman, ko je sporočil v Washington, da je sovjetski radio pozival med tem Poljake, naj se dvignejo proti Nemcem.

Večina javnosti trdno za predsednikom v vprašanju Vietnama

CLEVELAND, O. — Harrisova ustanova za ugotavljanje javnega mnenja je dognala, da se 79% Amerikancev boji, da bo prišla pod komunizem vsa jugovzhodna Azija, če Združene države popuste v Vietnamu, zato odobrava v celoti politiko predsednika Johnsona v tem pogledu sedaj že blizu 65% ljudi v deželi, med tem ko jih je v aprilu le 57%, v januarju pa celo le 41%.

Delno oblačno in hladnejše. Najvišja temperatura 75. Ponoči hladno.

Novi grobovi

John Jamnik

V ponedeljek ponoči je premul 84-letni John Jamnik, stanujoč na 664 E. 250 St. Pred leti je družina imela grocerijsko in mesno trgovino na E. 222 cesti v Euclidu. Pokojnik je bil rojen v vasi Lanišče, fara Smarje. Bil je upokojen. Tu zapuša soprogo Margaret, sinova Johna in Franka, hčerki Mrs. Josephine Jevec in Mrs. Zani Garbinus, enega vnuka in šest vnukinj. Bil je član dr. Loyalties št. 158 SNPJ, dr. Clairwoods št. 40 SDZ in Kluba slovenskih upokojencev na Recher Ave. Pogreb bo v petek zjutraj ob devetih iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v cerkev sv. Roberta na Lake Shore Blvd. ob desetih, nato na All Souls pokopališče. Pogreb vodi pogrebničnica Mary A. Svetek.

Louise Cancula

Včeraj je umrla na svojem domu na 19302 Mohawk Ave. 73 let stara Louise Cancula, roj. Lauric, prej Krashoc, vdova po leta 1959 umrlem Josephu, mati Williamu Krashoc, Christine Yarnick, Josepha in pok. Franka Krashoc, 17-krat stara mati, sestra Mary Kusar, roj. v Celju, od koder je prišla v Ameriko l. 1912. Pokojna je bila članica Euclid Loyalties No. 158 SNPJ, Progresivnih Slovenk št. 3, Naše zvezde in Kluba slov. upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Želotovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v petek popoldne.

Jennie Vodnik

V Euclid Glenville bolnišnici je umrla po daljšem bolehanju 80 let stara Jennie Vodnik s 17825 Marcella Rd., rojena v Ilirski Bistrici, od koder je prišla v Ameriko pred 56 leti, vdova po l. 1944 umrlem Ernestu, mati Anne Mestic, Lorette Hlabse, Mildred Pike in Jean Pluth, 8-krat stara mati in 5-krat pramati. Pokojna je bila članica Društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ in Podr. št. 14 SZZ. Pogreb bo v petek ob 8.45 iz Želotovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Kar lepo število

V vseh Združenih državah je okoli 200,000 gasolinskih postaj.

O pokolju v Kongu

Angleška bolniška sestra pri-poveduje o pomoru 31 belih misijonarjev od strani levicarskih upornikov v Kongu.

LEOPOLDVILLE, Kongo. — Margaret Hayes, 41 let stara bolniška strežnica, rojena v Londonu na Angleškem, je bila v skupini 19 belcev, ki jih je preteklo soboto rešila patrula belih najemnikov v severovzhodnem Kongu. O svojih skušnjah pri upornikih in njihovem postopanju z belimi ujetniki je govorila s časnikarji. Med drugim je povedala, da so uporniki umorili tudi ameriško misijonarko Mary Baker iz Virginie.

Margaret Hayes je bila med 50 belci, ki so jih uporniki pri-jeli 29. maja v Buti, jim pobrali vse in jih zaprli v malo sobo tamkajšnjega katoliškega misijona. Se to noč so vse nizozemske in belgijske duhovnike in žene slekli do nagega in jih pregledovali. Naslednji dan je bilo strahovito vroče, vendar niso jecarji svojim jetnikom dali nobene vode in seveda tudi ne hrane.

Okoli enajste dopoldne je prišla tolpa upornikov s palicami in koli in je začela pretepati duhovnike. To pretepanje je trajalo do štirih popolne. Nato so duhovnike zvezali z na hrbet prekrižanimi rokami. Zvezali so jih tudi na nogah, nato pa vezi na rokah in nogah zategnili skupaj, da so bila telesa zvezanih napeta v nekatere loke. Bil je edini trenutek, ko smo jih slišali jokati... Nato so 31 duhovnikov vlekli k reki, jih drugega za drugim zabodli z noži in pometali v reko...

Po tem strahotnem pomoru so Margaret Hayes in nekatere druge žene živele od jagod in se naučile kuhati hrano po afriško. Ko je prišla patrula belih najemnikov preteklo soboto, so uporniki pobegnili, ne da bi bil kdo mrtev.

Največji v Marijanih

MANILA, Filip. — Otok Guam je največji v skupini Marijanov in je 1500 milj vzhodno od tod. V posesti Združenih držav je od l. 1898. Te imajo na njem pomembno vojaško oporišče.

De Gaullova jeza na USA ima izvor tudi v Vietnamu

CLEVELAND, O. — Pokojni predsednik Roosevelt je bil velik Amerikanec, imel pa je svoje muhe, ki zanje njegova domovina še danes plačuje hude račune. Roosevelt ni na primer maral DeGaulle, kar je DeGaulle dobro vedel. Svoje preziranje do francoskega generala je Roosevelt oblekel v izrazito praktično politiko. Državno tajništvo je ravno te dni objavilo nekaj dokumentov, ki pričajo, da je bil Roosevelt proti temu, da bi Francija dobila nazaj Indokitajsko (Vietnam) je del te nekdanje francoske kolonije), ki je bila med vojno pod japonsko okupacijo.

Indokina naj bi prišla pod mednarodno upravo. Francija je gospodarila v tej deželi s 30 milijoni ljudi nad 100 let in sedaj je ta narod na slabšem, kot je bil ob začetku francoske uprave," tako je pisal Roosevelt svojemu državnemu tajniku Hullu. "Francija je izkoriščala deželo nad 100 let, ta narod ima sedaj pravico do boljše usode." Stalin in Čangkojšek sta podprla ameriško stališče, Anglija je bila proti, ker se je bala za svoje kolonije.

Čemu je drž. tajništvo ravno sedaj objavilo te dokumente, je res prava uganka. Saj mora vedeti, kako bo Francija nanje reagirala.

Besedilo za ustavni dodatek o predsedništvu končno dogovorjeno

WASHINGTON, D.C. — Tako Senat kot Predstavniški dom sta izglasovala vsak svoje besedilo ustavnega dodatka o predsedništvu. Dodatek je potreben, da se pravno razčisti vprašanje, kdaj predsednik postane nesposoben za svoje posle in kdaj prevzame posle po ustavi predvideni naslednik.

Načelno ni ustavnemu dodatku nihče nasprotoval, vendar pa se pravniki niso mogli sporazumeti o besedilu. Sedaj je bil v kongresni komisiji dosežen sporazum, ki bo v Kongresu kmalu izglasovan. Bo pa še treba, da besedilo odobri najmanj 37 držav. Pravniki pravijo, da bo ta posel trajal tja do l. 1967, ako ne nastopi nepredvidena potreba po hitrejšem zakonodajnem postopanju.

AMERIŠKI PADALCI PRVIČ NASTOPILI SKUPNO PROTI RDEČIM Z VIETNAMSKIMI

Od ponedeljka nastopa bataljon amer. padalcev skupno z vietnamskimi in bataljonom avstralske pehote proti rdečim v zloglasni "D-zoni", 20 milj severovzhodno od Sajgona. Rdeči se doslej niso nikjer spustili v boj. — Novi napadi ameriških letal na Severni Vietnam.

SAJGON, J. Viet. — Ameriške čete so ta teden v ponedeljek prvič nastopile skupno z vietnamskimi v vojaški operaciji, ki jo ni mogoče smatrati za obrambno v neposrednem smislu besede. To je ofenzivni pohod, ki naj bi očistil obsežen predel džungle, kjer imajo rdeči gverilci svoja oporišča še od časov boja proti Francozom. Zona D je pas džungle, širok okoli 18 milj in nekako 36 milj dolg. V njem je eno največjih oporišč rdečih gverilcev v vsem Južnem Vietnamu še iz časa, ko so v Indokini vladali Francozi. V nekatere predele tega pasu niso vladne čete stopile nikdar v zadnjih 20 letih, to je od časa, ko je bila dežela rešena izpod japonske zasedbe.

Uradno ameriško vojaško poročilo pravi, da je gen. Westmoreland poslal ameriške padalce z njihovega oporišča v Bien Hoa v "okviru preje mu podeljenega pooblastila" na prošnjo vlade Južnega Vietnama. Poveljnika te operacije sta gen. Willis W. Williamson, poveljnik ameriške padalske brigade, in gen. Du Quoc Dong, poveljnik vietnamskih padalskih enot. Vsak od imenovanih ima polno poveljstvo nad svojimi oddelki, ki operirajo v različnih delih Zone - D, pa vendar po skupnem načrtu in v tesnem sodelovanju. Ameriška letalska sila igra važen del pri tem nastopu. Preko 120 helikopterjev je prenašalo vojske na njihove položaje v džungli.

Rdeči gverilci svojega oporišča niso nikjer branili. Na prodirajoče oddelke so streljali le iz zased in od daleč. En ameriški vojak je bil mrtev, ko je rdeči gverilec sprožil pod njim nastavljen mino s pomočjo žice iz varne daljave. Več vojakov je bilo ranjenih.

Večja bitka sredi dežele?

Zadnje vesti trdijo, da so rdeči, katerih moč cenijo na cel polk, dobili v klešče več sto mož vladnih oddelkov kakih 200 milj severno od Sajgona. Pri vladnih četah je bilo

tudi šest ameriških vojaških svetovalcev, o katerih usodi ni nič znanega. Ameriško letalo, ki je skušalo položaj pregledati, so rdeči sestrelili.

V Sajgonu so prepričani, da je rdeči napad na omenjenem odseku sredi dežele del večje bitke.

Do manjšega spopada z rdečimi je prišlo tudi pri Danangu. Štirje ameriški marini in 15 rdečih je bilo v spopadu mrtvih.

Napadi na Severni Vietnam se nadaljujejo

Ameriška letala so včeraj in danes ponovno bombardirala vojaške cilje v Severnem Vietnamu. Poletela so nad Thuan Chau 150 milj severovzhodno od Hanoja in le 75 milj od meje rdeče Kitajske. Bombardirala so pred vsem vojašnice in vojaška skladišča. Vsa letala so se s tega poleta vrnila.

Pri napadu na Son La, 15 milj dalje proti jugu, je bilo eno od napadajočih letal sestreljeno in pilot verjetno ubit.

Zastopniki 2 bilijonov ljudi se spominjali ZN

SAN FRANCISCO, Cal. — ZN so ob svoji 20-letnici doživeli poklon od strani, ki je navadno ne cenijo visoko v svojem delu. Sestali so se namreč zastopniki sedmih ver: katoliške, pravoslavne, protestantovske, judovske, budistične, muslimanske in hindujske ter počastili ZN in njihov jubilej. Vsi govorniki so pozdravljali vodilne ideje Združenih narodov, seveda pa niso mogli zanikati, da jih svet ne upošteva, kot je treba.

Opozorili so tudi na dejstvo, da so bili časi, ko so se tudi vere borile med seboj z ognjem in mečem. Ti časi so večinoma minuli in bodo kmalu pokopani v preteklosti. Podobno bi morale tudi druge ideje misliti ne na boje, ampak na tekme; \$120 bilijonov, ki gredo danes v oboroževanje, pa bi se dalo porabiti za socialni napredek zaostalih narodov.

Sv. oče je pokazal zanimanje za sestanek s tem, da je poslal nanj svojega posebnega zaupnika, ki je zborovanju sporočil papežev pozdrav.

To je bil prvi sestanek te vrste v zgodovini. Ne bo pa zadnji, četudi medtem ugasnejo ZN.

— V Londonu na Angleškem imajo gosto meglo vsaj 74 dni v letu.

Iz Clevelanda in okolice

Slavnostni večer—

Rev. J. Godini prirejajo za 40-letnico mašništva prijatelji slavnostni večer v znani restavraciji "Smith's" na 22305 Lake Shore Blvd. 6. julija ob 6.45. Vsi prijatelji imenovanega, ki se žele večera udeležiti, pa še niso bili povabljeni, naj kličejo gđc. J. Pavli, UL 1-5798.

Knjižnica v Slov. domu odprta—

Knjižnica v Slov. domu na Holmes Ave. bo odprta v četrtek od 7. do 8. zvečer.

Sestanka ne bo—

Dramatsko društvo Liliya v juliju ne bo imelo članskega sestanka.

Najdeno—

Preteklo soboto zjutraj so bili najdeni pred trgovino z živili na 5919 Prosser Ave. umetni zobje (zgornji). Kdor jih je izgubil, jih lahko dobi, če kliče EX 1-7033.

Zadušnica—

Jutri ob 7.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jerneja Kraševca ob 4. obletnici smrti. Jutri ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Franca Kristanca na 30. dan njegove smrti.

Jutri ob sedmih zjutraj bo sv. maša za pok. Mary Perusek v cerkvi Marije Vnebovzete, ob 6.30 pa v cerkvi sv. Jeroma na 30. dan njene smrti.

Jutri ob osmih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Frances Kernec ob 7. obletnici smrti.

Danes zadnji dan za županske
kandidate—

Danes do štirih popoldne je čas za prijave za županske kandidate v Clevelandu. Včeraj je prinesel svojo prijavo v družbi svoje žene župan R. S. Locher. Pretekli teden se je prijavil državni poslanec Carl B. Stokes. Kot črnc račun predvsem na glasove črnih. Danes se bodo prijavili še kot demokrat McElroy, kot neodvisni kandidat McAllister, ki je znan zaradi svojega odločnega nastopa v vprašanju šolske integracije pred dvema leti, in R. Perk kot neodvisen republikanec. Pred časom je bilo govora tudi o demokratskem kandidatu, državnem senatorju Calabrezu, zadnje čase so pa glasovi o njegovi kandidaturi potihnili.

V Ljubljani 16 novomašnikov

LJUBLJANA, Slov. — Včeraj, na praznik sv. Petra in Pavla, je nadškof dr. J. Jogačnik posvetil 16 novomašnikov, 6 svetnih duhovnikov ljubljanske nadškofije, 3 salezijance, 4 frančiškane in po enega cistracijana, kapucina in lazarista.

Novi tečaj dinarja: dolar — 1,000 dinarjev!

BEOGRAD, SFRJ. — Vlada je preteklo soboto objavila, da bo novi tečaj za dolar ne več 750 ampak 1,000 dinarjev. Novi tečaj je bil povod za razočaranje na vseh straneh, kajti jugoslovanska "stvarnost" ga je že davno prekoračila. Prvi vtis med ljudmi je bil, da se bo tečaj za dolar na črni borzi dvignil na 1,500 dinarjev. Ze v par tednih se bo pokazalo, ali imajo ti pesimisti prav ali ne.

Sedanja uradna devaluacija znaša 33% na podlagi tečaja 750 dinarjev. Veliko premalo! se sliši od vseh strani.

Valovanje po alžirski revoluciji se še ni uneslo

ALŽIR, Alž. — Pretekli tork so začele tuje delegacije in vsi časnikarji, ki so prišli na pričakovano konferenco azijsko-afriškega bloka, pospravljati svoje kovčke za odhod in pisati spomine na izlet v Alžir, pa tudi ugibati, kakšne posledice bo imela revolucija na mednarodno politiko. Vsi so se strinjali, da bodo posledice večje od napovedanih. Šele sedaj, ko ni več Ben Belle, so opazili, kako zelo se je bivši alžirski diktator uveljavil v mednarodni politiki.

Pravijo, da je žrtvoval tri četrtine časa samo za alžirsko zunanjo politiko. Če je to res, lahko razumemo, zakaj je tako malo napravil za svojo lastno deželo in zakaj je zaradi tega rastla nezadovoljnost z njegovim režimom prav do dneva njegovega padca. Tudi za preloženo konferenco je porabil dosti časa, še več pa denarja. Menda je v državnem proračunu odmeril kar \$25 milijonov za kritje stroškov, kar je za tako revno deželo izredno veliko breme. Niti Tito in Naser nista potrošila toliko zne-

ške za svoje znane mednarodne konference. Posledice investicij za konferenco se vidijo po vsej alžirski prestolici v — nedograjjenih vilah za delegacije, hotelih za goste, konferenčni palači, na pol končanem čistjenju mestnih ulic, parkov, pa tudi hiš, na pol prirejenih zabavišč itd.

Revolucija ni bila krvava, je pa vendarle občutno zadela marsikatero nekdanjo vodilno osebnost, ki je igrala svojo vlogo v najožji okolici Ben Belle. Precej njegovih sodelavcev in zaupnikov je kar izginilo. Nekaj so jih zarotniki polovili in pozaprili, nekateri so se zgubili v tujino, nekateri se pa skrivajo v prestolici ali na deželi. Vsi tisti, ki so se tako ali tako "zgubili," so pa znani kot levičarji: komunisti, komunistični sopotniki, "socialisti" vseh mogočih odtenkov itd.

Za Ben Bello žaluje neverjetno mnogo političnih "žalujočih ostalih." Na prvem mestu sta Moskva in Peiping. Obe komunistični velesili sta se borili za voden vpliv pri Ben Belli, kaj-

ti smatrali sta alžirsko republiko za odskočno desko za širjenje svojega vpliva po Afriki. Za Ben Bello žalujeta hudo tudi Naser in Tito, obema je bil Ben Bella zelo naklonjen. Se zavedata, da tako stalnega, pa ne popolnoma zanesljivega, prijatelja ne bosta več dočakala v Alžirju.

Ves ostali svet samo opazuje razvoj sedanje alžirske politike, pri čemur prihaja do prepričanja, da se bo alžirska republika morala še naprej opirati na tri stebre: francosko pomoč v denarju (nad \$100 milijonov na leto), na ameriško pomoč v deželnih pridelkih, ki redi tretjino Alžircev, in na dohodke od nafte bogastva v Sahari, ki so veliki vključ temu, da od njih precej odpade tudi na Francijo.

Pokopana je sedaj tudi ideja o mednarodnem mladinskem festivalu, ki naj bi bil čez dober mesec v alžirski prestolici. Pravijo, da bodo sedež prenesli v Sofijo. Če to drži, kaže ta sklep sicer na veliko zadrego in zagato, kajti priprave za te komunistične mladinske kongrese so

vsako leto zvezane s precejšnjimi težavami, ki se odražajo celo na poteku kongresov, kar sta potrdila tudi oba kongresa na Dunaju in v Helsinkih.

Sklep o odlaganju konference smatrajo v Alžirju kot diplomatični poraz za kitajsko delegacijo. Glasovanje o odlaganju je pokazalo, da kitajski komunisti še nimajo tako močnega vpliva na azijske in afriške države, kot so do sedaj mislili. Značilno pa je, da so to najprvo začele trditi v Alžirju — azijske delegacije.

Ali se bo Boumedienne obdržal na oblasti? Ako ga ne bodo zapustili ali pa izdali njegovi vojaški sodrujnik, se bo obdržal. Ima pod seboj 60,000 kar dobro organizirane in disciplinirane armade. Tudi v narodno-osvobodilni fronti, ki je edina dovoljena politična stranka, še nima organiziranega odpora, akoravno sedijo na važnih strankinih mestih javni ali prikriti prijatelji Ben Belle. Iz teh dejstev pa nihče neče kaj prida napovedovati. Imajo prav!

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 127 Wed., June 30, 1965

Rumeno-rdeči imperializem

Začetkom tega stoletja smo ga poznali pod imenom rumena nevarnost. Proti njej je najbolj vneto agitiral sam nekdanji nemški cesar Viljem II. Bal se je bodočnosti velikega kitajskega imperija. V resnici mu je pa bilo bolj žal, da evropski kapital ni našel tiste svobode v Kitajski, kot bi jo rad. Zgodba o rumeni nevarnosti je hitro zaspala, mnogo je k temu pripomogel sam Viljem in njegova Nemčija, ki sta se pripravljala na prvo svetovno vojno.

Na rumeno nevarnost se bodo spominjali samo najstarejši bralci, zato jim bo lažje razumljiva rumeno-rdeča nevarnost, ki se oblikuje ravno sedaj pred našimi očmi. Izoblikovanje se je začelo že pred 15 leti, ko je kitajski narod padel pod komunistično diktaturo. Kitajski komunisti so namreč kmalu pokazali, da niso samo vneti tovariši, ampak ravno tako zagriženi nacionalisti. Zanje so bili in so Marks, Lenin in Stalin še zmeraj trije očetje komunizma, toda skoraj 700 milijonov Kitajcev pa tudi nekaj pomeni. Njihove narodne težnje so v očeh vodilnih kitajskih komunistov vredne najmanj toliko kot komunistični svetovni nazor.

Seveda so kitajski komunisti toliko zgrajeni, da tega javnosti ne povedo kar naravnost. Vse to moremo spoznati samo po njihovih delih.

Kitajski komunisti so najprvo kitajski nacionalisti. Že Stalin in Mao se nista mogla trpeti. Stalin je videl v Kitajcu voditelja zaostalih kitajskih proletarcev, na žalost samo kmetov, Mao je pa videl v Stalinu vzorec kulturno zaostale bele rase. Stalin se je smejal pesmim Mao-ja, dočim je Mao še danes prepričan, da ruski tovariši še niso dozoreli, da bi pravilno razumeli komunizem.

Ce imajo kitajski komunisti tako slabo mnenje o ruskih tovariših, s kakšnim prezirom morejo šele presojati vse ostale bele narode! Priznajo sicer, da jih sedaj vsi ti narodi gospodarsko in vojaško nadkrljujejo, toda so trdno prepričani, da jih bo Kitajska kmalu — morda v par desetletjih, morda šele v par rodovih — dohitela in prehitela. Ker znajo računati s časom, jih ne boli, ker končne zmage kitajskega naroda nad vsem svetom še ne vidijo na obzorju.

Kitajski komunisti imajo tudi že izbrano pot, ki naj jih pripelje do cilja. Seveda so si tudi cilj že davno postavili: spodriniti belo raso z vodilnih položajev v Aziji in Afriki, potem se pa spraviti na Latinsko Ameriko. To je cilj, ki ga je treba doseči tekom stoletij, ako ne gre drugače.

Odkočno desko za ta politični program pomeni seveda Azija. Kitajska ne sme imeti ob svojih mejah nevarnih tekmecev ali sovražnikov, pa tudi ne njihovih satelitov. Ob južni kitajski meji ne sme prevladovati ameriški vpliv, na severni meji pa ruski. Kar je sveta med južno kitajsko mejo in Avstralijo, mora priti pod kitajski vpliv, na severu pa mora Sibirija postati za Peiping to, kar je danes za Moskvo.

Ne bi mogli trditi, da svet ne pozna ciljev rumeno-rdečega imperializma. Pozna ga, toda ne verjame, da bi bil nevaren v bližnji prihodnosti. Kitajska še dolgo ne bo tako močna, da bi lahko s silo vrgla Rusijo iz Sibirijske. Ne bo še dolgo tako močna, da bi lahko spravila pod svoj vpliv vso zemljo med južno kitajsko mejo in Avstralijo. To je nevarna uteha. Svet le prerad pozablja, kako uporen je kitajski imperializem; cela stoletja ne pozablja na svoje cilje.

Kitajski nacionalizem škili na primer že stoletja na vietnamsko zemljo. Zgodovina pozna že štiri kitajske invazije v Vietnam. Vse so se končale z okupacijo, ki je pa tudi doživela svoj konec. Zadnji vdor kitajskih nacionalistov v Vietnam je bil izvršen še po drugi svetovni vojni. Kitajski nacionalisti so podlegli komunistom in okupacija se je sama po sebi razblinila v nič. Ako Kitajci škilijo že tako dolgo na vietnamsko zemljo, ni prav nobenega razloga, da bi svojo slo po Vietnamu ravno sedaj pokopali za večno.

Kitajski imperializem seveda najbolj skrbi ruske komuniste. Gotovo ne morejo pozabiti, da je Mao že pri prvem sestanku s Hruščevim začel govoriti o "korekturi meje" v Sibiriji. Rusi so sami dosti izvežbani imperialisti, da ne bi razumeli, kaj taki namigi pomenijo. Sedanje nihanje ruske zunanje politike je jasen dokaz, da si Moskva ne ve pomagati iz zagate. Z Indijo se že lahko sporazume o skupni politiki do Peipinga, toda z Washingtonom se ne more, ker bi s takim sporazumom zgubila ves svoj ugled v komunističnem svetu.

Zagata, ki se v njej nahaja ruska zunanja politika, že vpliva tudi na našo ameriško. Proti rumeno-rdečemu imperializmu sta Washington in Moskva prirodna zaveznika, kot sta New Delhi in Moskva, obenem se pa tudi bori vsaka država za svoj politični sistem, sta si torej nasprotnika. Za to zagato nista našla ne Washington ne Moskva zadovoljive rešitve.

Ce s tega vidika gledamo na sedanjo vietnamsko vojno, ji moramo pripisati samo pomen epizode v trenju svetovnih sil, ki bo trajalo tako dolgo, dokler rdeči kitajski nacionalizem ne pride do spoznanja, da tudi s svojo ogromno silo ne

bo mogel doseči nadvlade nad vsem svetom.

Zdi se nam nerazumljivo, kako to, da naša politična javnost tako malo presoja pomen naše vloge v vietnamski vojni ravno z vidika kitajskega imperializma. Ako bi ga, bi verjetno ne bila tako nepočakana, kot je le vse prevečkrat. Njena nepočakanost daje pogum kitajski zakrknjenosti in slepi veri, da je treba samo čakati, pa se bo Amerika naveličala vojskovanja in se umaknila iz vzhodne Azije. Potrpljenje je res božja mast in revež je tisti, ki se z njo maže, toda včasih je to edina pot v odrešenje.

BESEDA IZ NARODA

V spomin pok. kanoniku Josipu Šimencu

Cleveland, O. — Kadarkoli nas zapusti kak naš prijatelj in se preseli v večnost brez slovesa, ali da bi se takemu prijatelju mogli celo z izrazom hvalečnosti izraziti ob zadnji uri, tedaj nas to zelo zaboli.

Zelo me je pretresla vest, ko sem zvedel iz časopisa, da je doživel moj in vseh poštenih Slovencev prijatelj, neustrašen borec za pravico trpečega in to skozi več kakor dve desetletji, blagopokojni gospod stolni kanonik in prelat Jože Šimenc. Mnogo je o njem napisal že njegov bratranec g. prof. Sever. Nisem imel namena se blagopokojnemu javno zahvaliti za vse njegove napore, ki jih je prestal za rešitev vsakega, ki je trpel krivico in tudi za rešitev vsakega, ki je bil zapeljan na krivo pot glede vere ali narodnosti.

Nisem imel namena napisati nekaj vrstic v hvaležen spomin, dokler nisem prejel pisma od njegovega nečaka g. Jožeta Šimenca. To pismo se mi zdi, da ga v hvaležen spomin objavim.

"Spoštovani! V globoki žalosti Vam moram sporočiti, da nas je na velikončni ponedeljek popoldne zapustil naš stric in Vaš prijatelj g. stolni dekan Šimenc Josip, ki je bil resnično Vaš dober prijatelj. Ko prebiram Vaša pisma, vidim, da sta bila s pokojnim stricem resnično dobra prijatelja in zato sem sklenil, da Vam osebno sporočim njegovo smrt, čeprav Vas osebno ne poznam. Istočasno pa Vas prošim oprostjenja, da nisem tega takoj storil. Bilo je toliko dela in skrbi, da se nisem mogel pripraviti k pisanju. Podrobnosti boste gotovo brali v časopisih, ker sem g. Severju že pisal in poslal tudi slike. Pogreb je bil, kot se je njemu spodobil. Škoda je le, da radi končanja njegovega življenja ni mogel dočakati nove maše, ki jo bo prvo nedeljo v juliju pel v njegovi rojstni fari njegov nečak. Tako odhajajo vaši prijatelji v stari domovini, i.t.d. Tudi moj oče je bil po svetu, pa sva skupno tri tedne pred njegovo smrtjo prišla srečna domov. Naj zaenkrat končam. Lepo pozdravljeni, Jože Šimenc."

Iz tega prijaznega pisanja pravega nečaka blagopok. kanonika Šimenca prav lahko zapišem nekaj hvaležnih besed v njegov spomin. G. prof. Sever je lepo opisal njegovo življenje v dveh člankih, kako je bil blagopokojni gospod kanonik v svojem študiju vedno odličnjak, kako so bile njegove pridige zanimive in kako je skrbel prav za vsako dušo, ki jo je našel na krivi poti, itd. Žal pa, da pri pisanju teh člankov mu ni bilo znano, ali je izpuštil še drugo delovanje blagopokojnega gospoda.

Tik pred okupacijo so komunisti že dobro pripravili teren, kako bodo se znebili slovenskih katoliških dijakov, da bodo bolj varno med ljudstvom v kalnem ribarilu. Še danes me groza pretresa, ko se spomnim, kako krivico pripravljajo komunisti sloven-

skemu dijaštvu, ki je bilo celo katoliško organizirano in žal pri tem so komunizmu s svojo strahopetnostjo pomagali celo akademsko naobraženi možje in to iz strahu in varnosti, ako bi komunistom prišel na oblast, da bi se tudi pod komunizmom jim prišlo dobro godilo. Ko je neustrašen borec blagopokojni stolni kanonik in dekan Jože Šimenc po meni izvedel za to strašno nakano, takoj je postal moj prijatelj tudi v tem, kakor že prej v drugem položaju, in neustrašno stopil z menoj v borbo za rešitev tega nedolžnega poštenega dijaštva.

Komunisti so imeli prav dobro pripravljen načrt in so vsako malenkost, ki bi jo opazili pri dijaštvu, izrabili za svoj načrt. Ko je nastopila okupacija, so skrbno pripravljali transporte za Gonnars in druga taka taborišča, ki jih še danes lahko imenujemo taborišča žalosti in smrti. Ta gonja proti katoliškemu dijaštvu bi se jim zlasti dobro obnesla na klasični gimnaziji v Ljubljani. Druga klasična gimnazija je bila v Mariboru, ki je bil zaseden po nemški okupaciji. Ob izključitvi iz klasične gimnazije katoliških dijakov bi se tem siromakom onemogočil nadaljnji študij, ker je bila v Ljubljani samo ena klasična gimnazija. Ponovim: Ko je pok. kanonik Šimenc kot rektor klasične škofijske gimnazije v St. Vidu nad Ljubljano zvedel za ta pekleni načrt, je takoj navdušeno sprejel moj predlog, da je lepo število slovenskih dijakov, ki so bili katoliško organizirani, med drugimi tudi moje tri sirove sprejel v svoj zavod.

Žalostna resnica pa je, da je celo ravnatelj škofijske gimnazije nasprotoval temu sprejemu. S čudovito energijo je blagopokojnik g. Šimenc dosegel še več: da so bili vsi ti dijaki, kar znači zgodovinsko dejstvo za ta zavod, sprejeti kot zunanji dijaki. Ko se je zavod upiral temu, tedaj je pok. g. Šimenc poklical mene in mi vpričo nekaterih profesorjev škofijske gimnazije dal tole značilno izjavo: Stariši teh katoliških študentov imajo pa že za seboj tako vzgojo svojih otrok, da ne bodo v zavod prav nič slabih zgledov nosili, ako bodo doma prosti čas preživeli. Zato vztrajam na tej zahtevi, da se vsi dijaki, ki so zaprosili za sprejem, sprejmejo kot zunanji dijaki, ne da bi s tem spričo te tragike oškodovali žepe svojih staršev." Prodril je pokojni g. kanonik Šimenc in dijaki so se mu hvaležno izkazali, da so vsi najmanj s prav dobrim uspehom napredovali in deloma končali škofijsko gimnazijo s prav dobrim in odličnim uspehom.

Sadovi tega pogumnega podvzeta blagopokojnika so se pokazali tudi pozneje, ko so zapustili kot dijaki škofijske gimnazije domovino s svojimi starši. Ti dijaki so kot absolutni v Ameriki in drugim šli skozi trdo delo v tovarnah in ko so si prihranili za prvo silo izdatkov za univerzitetni študij, so s pomočjo staršev in dobrih prijateljev nadaljevali študije na tujih univerzah in so vsi končali študij

dije kakor semenišče v Argentini z najboljšim uspehom.

Ko so bili po meni opozorjeni, zlasti komunistični profesorji, na nevarnost, ki preti tem dijakom po okupatorju, me je neki komunist profesor, ki je že pokojni, zabrusil: "To je vaša katoliška vzgoja." Takrat je bilo namreč že vse pripravljeno, da se te nedolžne dijake pod pretezo raznih laži spravi na varno v taborišča smrti.

Pri tem ne smem nikakor pozabiti našega modernega Mojzesa, blagopokojnega škofa dr. Rožmana, ki je z blagopokojnim kanonikom roko v roki podvzel to drzno podjetje za rešitev katoliškega dijaštva. Takrat so se tudi že pripravljali, žal nekateri katoliški akademiki laiki za varno zatišje pod bodočo komunistično oblastjo. Tudi s temi sem moral s pomočjo blagopokojnega kanonika Šimenca jasno obračunati in razkrinkati njihove načrte. Cel žalosten roman bi nastal, ako bi hotel opisati vse osebe, ki so nastopale tu v škodo slovenskega dijaštva. Z navadnimi podlimi lažmi so hoteli s pomočjo oportunistov uničiti slovensko katoliško dijaštvo. Tragično pa nam ne sme uiti iz spomina slučaj, ko je poštenjak dober dijak, ki je zaznal za to gonjo, odšel v večnost kot osmošolec s tem, da si je končal življenje na progi v Trst pri prelazu Tivoliju v Ljubljani, kot vesten osmošolec, kateremu je stroj brzolaka odrezal glavo. Koliko obupa in zapeljanosti je bilo rešeno s pogumnim nastopom blagopokojnega gospoda kanonika Šimenca in blagopokojnega škofa dr. Rožmana in z jasnim nastopom, ki ga ne smemo pozabiti, blagopokojnega prof. Koletiča. Ta zadnji mi je izdal vse črne naklepe, ki so jih komunistični profesorji pripravili in me bodril kot očeta treh študentov in ene študentke, da naj z vso energijo nastopim, če treba, celo pri sodišču. To je bil edini profesor, ki se je protivil in tudi sklenil pri klasifikaciji, da je prizadete študente klasificiral tako, kakor so zaslužili in ne tako, kakor so lažnivi profesorji zahtevali, najslabšo klasifikacijo za prizadete katoliške študente. Tako se je zgodilo, da je študent, ki še ni imel prav 16 let, imel ves čas študija najmanj prav dobro oceno v vseh predmetih, pri takem razrednem izpitu pa je na ukaz profesorjev — komunistov in oportunistov dobil oceno v vseh predmetih nezadostno, kot katoliški študent celo v veroku zadostno, med tem pa mu je prof. Koletič dal v latinščini prav dobro. Tako je bil prof. Koletič naklonjen tudi vsem drugim prizadehim študentom.

Samo mimogrede povedano, da so vsi ti študenti danes v uglednih službah v tujini v Ameriki in povsod kot akademsko naobraženi možje. Mnogo teh študentov ima že družine in živijo lepo zakonsko katoliško življenje. In kljub takim ocenam in napadom na poštenje katoliškega dijaštva je pokojni kanonik Šimenc z vso energijo nastopil za pravice teh revežev in tudi dosegel pravično nadaljevanje in končanje študija v škofijski gimnaziji. Ni čuda, da sva bila s pokojnim kanonikom Šimencom vseh dvajset let moje emigracije v zvezi in stalnem dopisovanju in celo moj dragi prijatelj sošolec, vojni kolega, službeni kolega, načelnik v ministrstvu kot reven upokojevec in pripornik se ni upal hraniti mojih pism, ampak me je prosil v vsakem pismu, naj mu ne zamerim, ako moja

pisma uničuje. Med tem pa jih je blagopokojni g. kanonik hranil in te hrani dalje njegov nečak, kakor mi poroča v pismu spredaj.

To je bilo prijateljstvo brez-pogojno, pošteno, brez oportunitizma, brez strahu, v borbi za pravice slovenske katoliške mladine.

Prav enak značaj v vsem poštenju pa je bil tudi oče pisca tega pisma, tudi že blagopokojni g. Anton Simenc. Koliko smo ugibali z blagopokojnim kanonikom in bratom v družbi o usodi slovenske mladine pod brajdo na mojem posestvu. Koliko koristnih nar svetov sem prejel od imenovanih dveh gospodov prijateljev, da smo rešili, kar se je rešiti dalo. Tudi jaz hranim njegova pisma, ki vsebujejo brez-pogojno borbo za ohranitev vsake slovenske duše, ki jo je našel zapeljan, ali odpadlo. V nekem pismu, ki je vredno, da se iz njega nekaj stavkov ponovi, mi piše med drugim: "Za zopet sem prišel z nezaželjenega dopusta, in zopet stojim pred sodnikom in mu takole odgovarjam: "Sodnik, Vi sovražite komuniste, vi silite komuniste k spovedi."

Odgovoril sem mu: "Kot katoličan in katoliški duhovnik ne smem nikogar sovražiti, ako bi komuniste sovražil, bi jih pošiljal k vragu. Tako pa komunisti, ki me prosijo, da ga pripravim za srečanje večnost, pošljem k Bogu."

Ponosni smo lahko Slovenci, da imamo poleg vseh drugih nesreč in preizkušenj, ki nam jih Bog pošilja, može, ki rešujejo naše duše in so reševali naš narod v pogumni borbi kakor so bili blagopokojni naš škof dr. Rožman, kanonik Šimenc, in žužemberški blagopok. dekan Gnidovec, blagopokojni škof Vovk in še mnogo drugih, in se vprašamo: Kaj bi še bilo z našim narodom, ako bi teh, z ljubeznijo, ki nam jo zapoveduje sveti Pavel, prežetih mož ne bilo.

Enako sem bil stalno v zvezi s pogumnimi pismi blagopok. dekana Gnidovca, ki mi je še pred smrtjo pisal, da moja pisma skrbno hrani bodočemu rodu. Tudi ta mož je pisal tako pogumno, da sem se ob prejemu vsakega njegovega pisma bal za njegovo telesno usodo, prizadejano po komunistih.

Oba pogreba pa sta pokazala po poročilih, da narod kljub klevetam in kljub preganjanju spoštuje može in jim daje zadnji hvaležni pozdrav. Slava možem in hrabremu poštenemu bla gopokojnemu kanoniku Šimencu.

Rudolf Lukež St.

Piknik Federacije upokojencev

Euclid, Ohio. — Naši starejši fantje in dekleta pri klubih upokojencev, ki tvorijo Federacijo, se pridno pripravljajo na skupni piknik, ki se bo vršil v sredo, dne 7. julija na farmi ali parku SNPJ na Heath Rd.

Namen piknika je predvsem zabava in razvedrilo na svežem zraku. Dalje se člani želijo bolj intimno spoznati med seboj, vzbujati spomine na mladost in se pogovoriti o tekočih zmotanih problemih.

Piknik ni omejen samo na članke, temveč je za vse rojake, ki so radi v domači družbi "old-tajmerjev", brez ozira na politično ali versko prepričanje. — Vstopnine ne bo nobene — in tudi sendviči ter pijača bodo poceni. Pravijo, da bo tudi godec raztegnil svoj meh.

Za tiste, ki nimajo svojih avtov, je odbor preskrbel bus. Ustavil se bo ob 11. uri pred SND, 6409 St. Clair Ave., ob 11.30 pred SDD na 15810 Holmes Ave. in ob 12. uri pred SDD na 20713 Rechter Ave. Vožnja v obe smeri bo

samo 50c. Vsi piknikarji naj bodo točno na mestu, da ne bo zamere. Pridite v velikem številu!

Frank Česen

MODER NASVET

Dr. Avgust Sfiligoj, zastopnik goriških Slovencev v Italiji, se je spet oglašil v Kat. Glasu v Gorici, da brani svoje stališče. Tole povdarja: "Nas Primorci je družila trda usoda v obrambi pred fašizmom. V obrambi in uporu smo bili vsi edini. Zapora se ne bojimo. Koliko smo ga Primorci prestali pod fašizmom."

Tem in takim Slovencev, ki celo svoje življenje posvečajo naporom za blagostanje našega naroda pod tujo nadvlado, očitajo nekateri emigranti, ki zastopajo misel, da je treba razbiti Jugoslavijo in ustanoviti na njenem ozemlju vrsto narodnih držav in tudi Slovenijo, da ne vedo kaj delajo, ali pa da so izdali svoj narod. Zakaj ti očitki? Ker Sfiligoj in drugi Slovenci v Italiji javno zastopajo svoje prepričanje, da je Jugoslavija srečna državna oblika in za vse narode na slovanskem jugu koristna, da naj ostane, le njen notranji ustroj naj bo demokratičen, tako da bo zajamčena osebna svoboda in enakopravnost vseh narodov v državnem sestavu.

Potem pravi dr. Sfiligoj: "Zveni nekam čudno očitek ignoranštva, zaslepljenosti in izdajstva, ki ga neki bratje Slovenci mečejo na tiste, ki menijo, da se Jugoslavija ne sme rušiti, ker jamči neodvisnost in daje dobre pogoje za boljšo bodočnost, za mirno sožitje, za gospodarski napredek in enakopravnost."

Na očitek, zakaj ne gresta dr. Sfiligoj in profesor Peter Sorli, slovenski duhovnik v Trstu, raje živet v Jugoslavijo, ugotavlja pisec: "Vsa čast in hvala našim duhovnikom, ki so takrat (pod fašizmom) do danes ostali na strani slovenskega naroda kot dobri pastirji, ki se niso za časa fašizma strašili grožnje in preganjanja. — Zvesta svojemu narodu nastopava (s prof. Sorlijem) skupaj z vsemi slovenskimi brati demokrati za zaščito in spoštovanje pravic Slovencev v Italiji, prepričana, da je tako prav in pošteno. Sicer so nam pa tak očitek vsem nam Primorcem metali v obraz že fašisti."

Izdajavec? Počasi, gospodje. Širite kleveto, ker niste demokrati in namate argumentov. Vaši nasprotniki nismo zaslepljeni in vemo, kje je življenje slovenskega naroda. — Moje mišljenje je, da bi se vsa slovenska emigracija v trdi usodi, ki jo preživlja, morala odločiti za poskus zedinjenja na nekem enotnem programu glede bodoče Jugoslavije in Slovenije v njenem okviru.

Lep uspeh rojakov v Franciji

"Naša luč" je lani v 7. številki objavila dopis rojaka, ki poroča, da je bila 19. junija 1964 sklenjena kulturna pogodba med Francijo in Jugoslavijo. Na podlagi besedila tega dogovora se je učenje slovenskega jezika popolnoma prešlo in v uradnem dokumentu govorilo o neki jugoslovanski civilizaciji, ki je nikjer na svetu ni.

Na to poročilo so se dvignili naši rojaki, ki jih je v Franciji veliko, pa tudi Makedonci, in protestirali, čemu pogodba prezira slovenski narod.

Sedaj smo zvedeli, da je francoska vlada sprejela predlog, da se popravi ta kulturni dogovor tako, da se bo glasil čl. 4 te konvencije: "Francija se zavezuje, da bo na univerzah dala poseben prednost poučevanju jezikov in civilizacije jugoslovanskih narodov." Tako bo francoske pozornosti deležen na podlagi tega dogovora tudi naš slovenski jezik in civilizacija slovenskega naroda.

Rojakom v Franciji čestitamo k uspehu. Če si v domovini naše ljudstvo samo ne more pomagati, mu morajo pomagati pa njeni sinovi v tujini.

UPORNIKI

POVEST

Spisal Ivan Lah

Sirec ga je še poznal. Pristihnil je glavo k svojemu nekdanjemu gospodarju, in Andrejko ga je lepo potapljal po vratu in čudno tesno mu je bilo pri duši.

Vozovi so oddrdrali drug za drugim. Andrejko se je sam peljal pri fantu, zamišljeno gledal na sirca in se spomnil na vse, vse...

Naenkrat so zavpili, da leti čušperčanova kočija za njimi.

"Daj meni vajeti," rekel je Andrejko in ko je pridrdrala kočija, zapodil je on sirca vstric z njo.

"Hijo, sirec," je zaklical veselo.

Kočijaž je videl, da se hoče kmet z njim meriti in je zapodil konja.

Sirec je začutil, da je v rokah svojega nekdanjega gospodarja in se spustil v dir. Vsi vozovi so se umaknili in po cesti je drdrala kočija s kmečkim vozom, kakor za stavo. Kmalu je bil Andrejko za spoznanje pred kočijo, švrknil je po zraku z bičem, in konj je bežal in prekosil grajske. Andrejko je konja ustavil in počakal, da se je odpeljala kočija naprej; tako sta se srečala dva največja sovražnika.

"Ta konj je bil moj," govoril je Andrejko fantu, "žival je vredna zatega denarja," in nenavadno je bil vesel, da je prekosil grajske konje, ki jih je podil kočijaž v največji dir.

"Od vraga je ta človek," rekli so uporniki na drugih vozov in mu klicali: "Dobro si ga ugnal."

In voz za vozom je bežal v tiho noč.

Dasi so se vsi nadejali, da se rešijo sedaj prošnje ugodno, so se vendar motili. Zastonj so čakali poročil od sodnije. Dan za dnem je pretekel, a tega, kar so pričakovali, ni prinesel nobeden...

Andrejko je začel na stare dni mirno življenje; udarci usode so umirili moža, ko je uvidel, da je vsak bog zastoj.

Še enkrat sta odšla glavjarja nekdanjih upornikov na Dunaj do cesarja. Prišle so prošnje rešene tako, da dobe uporniki denar nazaj. Andrejko je hotel ali posestvo, ali toliko denarja, kolikor je bilo posestvo vredno. Drugi so izvečine vzeli ponujani denar, češ, Bog, da nekaj dobimo, Andrejko pa in Pisik pozneje ni sta dobila niti denarja, niti posestev. Tako je živel nekdanji junak upornikov v revni koči, iskal po gostilnah starih prijateljev, pil z njimi in govorili so o prošlih časih. Vedno so bili ponosni na to, da so bili uporniki, a znova upreti se ni nihče upal; bali so se in nikogar ni bilo, da bi jih vodil. Vsi so rekli: "Andrejko bi že, pa kaj se če." Bišter in Vrančev Peter sta se sicer prepirala o tem, ali je bil Andrejko res na Dunaju ali ne, in če je res govoril s cesarjem ali ne, vendar še danes sliši nebojčevite potomce bojeviti upornikov, da so bili uporniki na Dunaju prav pred cesarjem, in da jim je dal denar za prodane hiše nazaj...

Med tem je teklo leto za letom, naši možje so se postarali, neka zima je vzela celo Jurka s seboj v hladno zemljo in nekdanja Guzova mlada vojska se je postarala. In ko se je začele gibanje 1. 1848, kdo še pomni one dni? Kmalu bili so stari uporniki zopet na

nogah in povsod prvi, kjer je bilo treba iskati pravice. Andrejko je bil nevoljen, da se ne ozirajo več na njegove ponižne prošnje, je zopet nastopil in povsod se je čulo njegovo ime. Kmetje so vstajali na vseh straneh, duh upornega leta je spravljal vso deželo na noge. Prepevali so nekdanje Jurkove pesmi in se zbirali v vojsko. A to niso bili več uporniki s polhovkami; vsaj Guza, ki je že zelo osivel in zmeraj govoril, da pojde kmalu za Jurkom, ni bil zadovoljen. "Mi smo bili drugačni junaki," rekel je, "zdaj se vsak lahko bije, ko je tako vse narobe."

No, sapljanski uporniki, posebno mladi gospodarji, so bili vendar še polni nekdanjega uporniškega duha in Guza, ki je postal nadušljiv, je šel še enkrat z njimi.

Čušperčan in njegov oskrbnik sta dočakala te čase. Posavci in Sapljanje so precej rojili okoli gradov. Da niso bili posebno ponižni, vemo iz tega, ker so celo na Dunaju vedeli za te upornike, in so bila imena Andrejko, Pisik, Guza celo na višjem mestu znana. Poslali so celo z Dunaja oddelek topničarstva Kranjce krotiti.

Lepa mesečna noč je bila, ko se je pomikal oddelek po cesti proti Savi. Ko so prišli na most, se je posadka oživila; drdranje po mostu je vzbudilo marsikatero utrjenega junaka. Votlo so zadonele lese ne podlage na mostu in Sava je mogočno šumela. Na zadnjih sedežih prvega topa sta sedela dva vojaka, ki ju je dosedanja vojnja zazibala v sladko spanje. Ropotanje po mostu in šum reke ju je vzbudilo. Ozrla sta se in spoznala, da sta v domovini.

Blažena domovina," vzkliknil je Andrejkov Andrej, nekdanji Nejček, ki je danes po nekaj letih vojaškega življenja zopet stopil na domačo tla. Eni so pripovedovali, da straži prav pred cesarjem in da je tako Andrejko do cesarja prišel. Bog ve, kako je bilo...

Posadka se je ustavila v Ljubljani. Andrej je še tisto noč pobegnil domov. A tu se začne že nova povest. Vemo samo, da vojakov ni bilo na Sap. Guza je trdil, da "upornikov se vse boji". Mi pa mislimo, kakor hočemo. Tisto leto so vstali posebno Izanci in pri obleganju nekega gradu je padel Andrej, ki se je bil pomešal med nje, da bi se maščeval nad gospodo, ki mu je bila uničila srečo, ker so prodali očetu dom in posestvo. Po čušperku so kmetje in posebno naši uporniki dobro razbijali, a čušperčana in oskrbnika niso dobili v roke. O pravem času sta pobegnila. Ko bi bil Jurko Baja še živ, bi bil gotovo naredil o tem pesem. Pa mu ni bilo usojeno, da bi bil učeal ta tako zaželjeni dan.

Mirna je danes tiha vas, mirna... Zapuščen je čušperski grad in marsikateri drugi, čas je zbežal preko njih in jim zadal smrtne rane. Tako gre v nič, kar je bilo nekdanj slavno. Ti pa, tiha vas, si kakor si bila. Ni več upornikov. Vse je pomrlo in komaj če še stoji na starem šmarskem pokopališču križ na kakem grobu, ki bi kazal njih ime. Davno je končan boj za svobodo in lepi dnevi so zasijali. In se je začele gibanje 1. 1848, kdo še pomni one dni? Kmalu bili so stari uporniki zopet na

bo vedel, da so bili kdaj uporniki. In če so bili, kaj za to? Kakor da leži nesreča nad tem narodom. Zjasnili so se dnevi in niso jasni... Usojeno je tako...

KONEC

Boj za civilne pravice se odigrava tudi v brivnicah

WASHINGTON, D.C. — Ta boj se odigrava prav pod nosom senatorjev in kongresnikov — v Washingtonu. Tam je okoli 1000 brivnic, v njih pa velja po tradiciji segregacija, ki se kaže v različnih oblikah. Mestna uprava je pred kratkim odredila, da nobena oblika segregacije ni dovoljena v naši prestolici. Brivci so se odloku uprli in pri tem največ sklicevali, da ne znajo striči črnih klijentov.

Mestna uprava se pa ni dala ugnati. Poklicala je na pomoč brivsko šolo in pridobila njune učne moči, da so tvorile posebne brezplačne večerne tečaje za tiste brivce, ki ne znajo striči črnih glav tako, kot želijo klijenti. Beli kandidatje za večerne tečaje se oglašajo počasi. Pač pa se organizatorji tečajev ugotovili proti svojemu pričakovanju, da se je za tečaje prijavilo tudi dosti črnih brivcev, ki bi se radi naučili, kako striči bele klijente. Vodstvo tečajev je ukaželnim črnim brivcem hotelo ustreči, pa se je pojavila nova težava: ni dosti belih glav, ki bi se dale brezplačno striči od črnih brivcev. Mislijo, da bodo to nenavadno težavo vendarle spravili s sveta. Črnih glav za bele brivce pa ne manjka.

Boumedienne že išče denar v Washingtonu in v Parizu

ALŽIR, Alžirija. — Novi revolucionarni režim že išče podpore v Parizu in Washingtonu. Francozi poznajo Alžirce, zato so že rekli, da bodo še naprej podpirali alžirsko republiko, pa ne brezplačno. Novi režim bo moral dati Parizu dodatne koncesije na gospodarskem polju, potem šele bo francoska vlada nadaljevala z podpiranjem.

Naše državno tajništvo je pa v zadregi. Ako bi čakalo z nadaljevanjem podpiranja, bi se zamerilo novemu režimu, kar bi utegnilo škodovati naši politiki, ako se bo Boumedienne obdržal na oblasti. Ako jo pa da prehitro, bodo jezni v Parizu in sumili, da naša administracija nalašč kvira račune francoski diplomaciji. Povrhu pa še ni rešeno vprašanje, ali naj državno tajništvo prizna

V blag spomin
OB TRETJI OBLETNICI SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA SPROGA,
OČETA IN STAREGA OČETA
Michael Zernic
ki je umrl 30. junija 1962. leta.
Junij mesec nam v spominu za vedno bo ostal, ker v njem smo izgubili Te in z njim veselje vse!
Toda sredi našega srca Ti vedno rožica cveti: to spomin na Te ljubeč je, ki se nikdar ne posuši!

Zalujoči:
JOSEPHINE — soproga
ROSE por. PAKISH — hčerka
FRANK in JOE — sinova
SNAHI, VNUKI in VNUKINJE
Cleveland, O., 30. junija 1965.

novi režim ali pa naj ga podpira brez vsake formalnosti, ker lahko stoji na stališču, da so naše podpore namenjene alžirskemu

Moški dobijo delo

SLOVENSKI DOM
na 15810 Holmes Ave.
išče oskrbnika
Za informacije kličite
upravnika **Victor Derling**
681-9675 ali tajnika **Frank**
Koncilja IV 1-6955. (x)

DELO DOBIJO

Custodian
Part time, middle age couple, reliable, suite, utilities, some salary. Call EV 1-8623 or YE 2-7532. (129)

narodu ne glede na režim, ki tam vlada.

Ženske dobijo delo

Hišno delo
Iščemo žensko za pomoč v kuhinji in splošno hišno delo, 4 do 5 dni v tednu. 37332 Euclid Ave. Willoughby 942-9852. (129)

WANTED
Part-time Cashier
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214 (x)

Hišno delo
Iščemo žensko za splošno hišno čiščenje. Kličite 391-6379. (128)

Delo za žensko
Iščemo žensko za pospravljanja doma enkrat na teden. Kličite 944-6755 ali 261-2088. (129)

Prvi obiskovalec

FAIRBANKS, Alaska. — Potem ko so Združene države kupile Aljasko od Rusije leta 1867, je kot prva ameriška ladja zaplula tja ladja obalne straže Lincoln.

MALI OGLASI

Naprodaj

Lastnik prodaja dvodružinsko zidano hišo blizu sole in cerkve, v bližini Holmes Ave. v Collinwoodu. Kličite PO 1-7583. (129)

Hiša naprodaj

Nottingham okolica, da se uredi zapuščina, dvodružinska 6-5 in razvedrilna soba, v dobrem stanju, morate ogledati, pametna ponudba se ne odreče. Kličite IV 6-4713 ali IV 1-0687. (129)

Stanovanje oddajo

Petsobno stanovanje, na novo dekorirano, zgoraj, oddajo v okolici St. Clair Avenue. Kličite 943-3790 ali EN 1-6997. —(129)

V najem

5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (x)

V najem

E. 58 in St. Clair Ave., opremljeno 4-sobno stanovanje, pripravno za 3 moške, ženske ali zakonski par. \$75 vključuje vse udobnosti. 881-7138. (127)

Kupite od lastnika in prihranite

Dvodružinska hiša 4-4, kopalnica, polna klet, soba na tretjem, garaža, globok lot, 2½ bloka od cerkve, Holmes Ave., pri E. 152 St. Kličite MU 1-1925 od 4. do 6. pop. —(130)

V najem

Lepo, 6-sobno, na novo dekorirano stanovanje, blizu sole in cerkve, zgoraj, zadaj. V šentviški okolici. Cena 55. Kličite HE 1-6169 po 4.30 popoldne. (129)

Lastnik prodaja

Hiša, 4 spalnice, krasno dvorišče, V Richmond Heights na 1937 Skyline Drive. AN 1-0354. (129)

Lastnik prodaja

Dvodružinska hiša, 5-5, na 15210 Lucknow Ave., blizu vsega. \$18,500. Kličite IV 1-1784. (129)

V najem

Na 7304 St. Clair Ave., 4 sobe, nedavno dekorirane, neopremljene, \$50.00. Kličite EV 2-8604. (129)

V najem

Opremljena soba se odda poštenemu moškemu, pripravno za upokojenca. Kličite od 8. zj. do 3. pop. KE 1-6129. (128)

Pri Mariji Vnebovzeti

Lastnik prodaja dvodružinsko hišo, 5 in 5 in 3 lepe sobe na tretjem nadstropju. Vse v izvrstnem stanju. Blizu trgovin in avtobusne postaje. Ne zamudite te prilike in kličite 481-5534. (129)

Barvam in popravilam

Barvam hiše znotraj in zunanaj. Izvršujem vsa mizarska popravila in drugo. Dam brezplačen proračun. Za sestanek kličite: 361-8910. —(131)

For sale 1964 Zig Zag

Sewing machine, makes button holes, fancy stitches, monograms, 6 payments at \$9.50 each or \$52 cash. Will show in your home. Call 281-6700.

LEADER FINANCE

(129)

Na Bonna Ave

Dvodružinska, 6-6, garaža za 3 kare, v dobrem stanju, lep lot.

Blizu E. 185 St.

4-4, enodružinska za dohodek, da se uredi zapuščina, spodaj prazno. Se lahko takoj vselite. Vpraša za \$17,900.

LAURICH REALTY

481-1313

(128)

V najem

Petsobna enodružinska hiša se odda. Vpraša se na 1148 Norwood Rd. Odrasli imajo prednost. —(22,25,28,30 jun)

V najem

3 neopremljene sobe v okolici Sv. Vida. Zelo zmerna najemnina. Kličite GR 5-2644 od 3. do 6. pop. (WFX)

Hiša naprodaj

Naprodaj je 9-sobna hiša in cvetličnjak, en akre zemlje na 28836 Chardon Rd. WH 3-0921. (WFX)

1901

1965

Naznanilo in Zahvala

Vsi pretreseni in v globoki žalosti naznanjamo, da je dne 21. aprila 1965 nenadoma preminul naš ljubljani soprog, oče, stari oče in tast

MIHAEL ARKO

Pokojni je bil rojen dne 27. septembra 1901 v Dolenjih Lazah pri Ribnici. V Ameriko je prišel leta 1949. V Sloveniji, v Dolenjih Lazah, žalujejo za njim sestra Johana Arko, Anica Košorok z družino, Brata Frank in Janez ter drugi sorodniki. V Združenih državah pa žalujejo za njim sorodniki v Canon City, Colo., St. Petersburg, Fla. in v Burbank, Cal.

V sredo 21. aprila 1965 je šel pokojni na obisk k slovenskim frančiškanom k Mariji Pomagaj v Lemont. Med pogovorom s častitim p. Fortunatom Zorman, OFM ga je nenadoma zadela srčna kap in je bil na mestu mrtev. Le ljubi Bog bo mogel povrniti neprecenljivo duhovno dobroto častitemu p. Fortunatu, ki je umirajočemu takoj dal odvezo in podelil poslednje sv. zakramente ter poskrbel za truplo pokojnega. Iskrena hvala mu za tolažilne besede, ko je obvestil domače o smrti našega dragega.

Pokopali smo ga dne 24. aprila 1965 na pokopališču Resurrection. Vse pogrebne obrede je zopet opravil častiti p. Fortunat, tako, da je pokojnega spremljal do njegove zadnje zemeljske ure. Daroval je slovesno pogrebno sveto mašo v slovenskem jeziku v župni cerkvi sv. Štefana v Chicagu in ob grobu molil za večno srečo pokojnikove duše. Za vse duhovne dobrote, ki jih je č. p. Fortunat izkazal pokojnemu, kakor tudi za naklonjenost in tolažbo ob tej težki izgubi, smo mu iz srca hvaležni.

Prav iskrena zahvala tudi častitemu p. Tomažu Hoge, OFM, župniku pri Sv. Štefanu, ki je prišel blagoslovit truplo pokojnega v Žefranov pogrebni zavod in ki ga je s tako lepimi besedami počastil v nedeljskem oznanilu. — Hvala tudi častitemu p. Vendelinu Špendov, OFM, ki je molil ob pokojnikovi krsti v pogrebem zavodu in vodil cerkveni pevski zbor v petju žalostink med pogrebno sveto mašo. Naša hvala tudi ostalim članom pevskega zbora.

Za dušo pokojnega so molili v Žefranovem pogrebem zavodu člani Lige Katoliških Slovenskih Amerikancev kakor tudi člani društva Slovenskih Akademikov v Ameriki. Prav tako so molili rožni venec ob pokojnikovi krsti člani Slovensko-Ameriškega Radijskega Kluba. Vsem bomo ostali trajno hvaležni.

Od pokojnega so se prišli posloviti tudi njegovi sodelavci od Spiegel, Inc., z gospodom Frank Vilhimek na čelu. Zbrali so tudi sklad

Tebe, gospod Bog, ki si neskončno usmiljen in dobrotljiv, pa prosimo, naj bo naš dragi med Tvojimi izvoljenimi na veke; prosimo Te, usliši nas!

Zalujoči:

soproga PAVLA;
hči MIHAELA por. SIMRAJH;
sinovi TONE, LOJZE, JOŽE in JANEZ;
zet STANE SIMRAJH; snaha KRISTA;
vnuki: MAGDA SIMRAJH, HERMAN
SIMRAJH in STANE SIMRAJH, ml.
ter OSTALI SORODNIKI.

Chicago, Illinois, 30. junija 1965.

H. RIDER HAGGARD:

Jutranja zvezda

Celo Abiju, staremu, zvijače vajenemu Abiju, ki ga ni bilo lahko zvoditi za nos, so se prikazale te podobe, čeprav se mu je zdelo, da ga vodi lepa pevka v prepad; ko je prenehala peti, se mu je zazdelo, kakor da je izginila, in da je skočil za njo — v oblake megla, ki so se kupičili na dnu prepada.

Ples se je končal in zadnji odmevi so zamrli ob starih zidovih, od koder so navzoč gledale podobe mačjeglave boginje Sekhete s svojim krvoločnim, maščevalnim nasmehom. Ples se je končal in lepa plesalka je stala pred njimi, nič zardela, nič zasopla, marveč prijazno se smehljajoča.

"Sedaj božanski princ," je rekla, "in vi, njegovi spremeljenci, pojdite z njim in pustite v moji samotni hiši, dokler faraon ne pošlje pome, da prebivam z njim v tistih novih pokrajinah, ki jih je podedoval onstran zahoda."

Toda oni niso hoteli oditi in

bi ne bili mogli, tudi če bi bili hoteli, ker jih je neka moč vezala nanjo. Abi pa sploh ni mogel odtrgati oči od nje, marveč je javno pred vsemi izjcljal svojo strast ob njenih nogah, dočim so ga ostali ljubosumno opazovali. Ona je poslušala še vedno z istim smehljajem, ki je bil tako sladak in vendar tako nečloveški. Ko je slednjič zasopel utihnil, je rekla:

"Kako? Ali sedaj bolj ljubiš, nego se bojiš, kakor je kraljevski princ iz Keša ljubil, ko mu je Amenova zvezda zapela svojo pesem? Naj bi bila tvoja usoda srečnejša, o plemeniti Abi; a razodela se ti bo pozneje, ker ti je jaz ne smem napovedati. Abi, v Memfidi se

bo praznovala kraljevska poroka s tolikim veseljem in s tako slovesnostjo, kakršne ne pozna zgodovina Severne in Južne dežele, in za tisto ped časa, ki ti je usojena, boš sedel ob egiptčanski kraljici in žarel v njeni svetlobi. Ali nisi mar zaslužil tega mesta s pravico krvi, o zmagaletce faraonov, in ali ti ga ni faraon obljubil v sanjah? Pridi, solnce tega novega dneva, sveti, pojdiva k njemu in se posloviva od senc!"

XII.

Kraljevska poroka.

V Memfidi so se širile čudne govorice. Pravili so, da se je kraljica vdala; pravili so, da se hoče poročiti s princem Abijem, da že čaka v veliki Beli hiši, da postane nevesta. Može so se o tem prepirali po ulicah. Prisegali so, da ne more biti res, zakaj kako bi ta odlična gospa, maziljena egiptčanska faraonka, vzela za soproga morilca svojega očeta, svojega lastnega strica? Ali ne bi mar rajši umrla v ječi stolpa, na katerem so jo videli večer za večerom stati in prepevati? V svojih srcih so mislili, da bo rajši umrla, zakaj tako vzvišena jim je bila ta čista, plemenita

Amenova hči, ki jo je usoda ujela v svojo nesrečno mrežo. Bili so pač možje in so menili, da bi morala umreti ter zapustiti za seboj svetu spomin, na katerega bi mogel Egipt vedno biti ponosen.

Toda njihove žene in hčere so se temu smejale. Saj je vendarle ženska, so dokazovale, in ali bi torej bilo mogoče, da bi zavrgla ves vladarski blesk in upanje na dolga leta srečnega življenja in se izgubila v mrak pozabljenega groba? Res je sicer, da ne bo na prvem mestu, ker ji bo Abi strog gospod; toda vsako mesto je boljše kakor pogrebna ladja. Občutila je trpljenje lakote tamkaj v starem templju; njen ponosni duh je bil ukročen; poljubila je šibo in Abi bo postal po dolgih letih čakanja faraon v Egiptu.

Prepir se je vedno bolj razvnel, ker so jo tudi tisti možje, ki so se bojevali proti njej, v svojem srcu visoko čislali in jim je bila mučna misel, da bi božanska gospa sklonila svoj tilnik pod jarem razmer, prodala samo sebe, da se reši, in sedla na stopnišče lastnega prestola. Toda ženske so se le smejale in so vedno na novo dopovedovale, da ni kraljica nič boljša od drugih bitij njenega spola.

Nesoglasje je nenadoma minilo ker so se pojavili v mestu klicarji, ki so oznanjali, da se bo poroka vršila v veliki dvorani Bele hiše eno uro pred solničnim zahodom. Tedaj so se ženske zmagovalno krohotale, možje pa so molčali.

Ob določeni uri je bila dvorana polna in prepolna ljudi ki so se dobili prostora v njej. Med visokima obeliskoma, ki sta stala na vsaki strani odprtih cedrovih vrat, je ljudstvo viselo na stopnišču kakor roj čebel; širni trg spredaj in vse ceste, ki so vodile v dvorano, so bile črne od množice.

Tam sicer niso mogli ničesar videti, a so se vendar pretepali za slednjo stopnjo; nekateri, ki so padli, niso nikdar več vstali. V pročelju dvorane sta bila postavljena dva prestola, večji in bogatejši za princa Abija, manjši za kraljico Neter-Tuo. Abi je odredil tako, ker mu je prekanjeni Kaku bil dopovedal, da mora takoj spočetka pokazati ljudstvu, da vlada on in ne faraonova hči.

Ob določeni uri so se na dano znamenje z vrha vseh templjev oglasile trobente. Trikrat so zatrobile, trikrat odmevale v tiho vročega, mirnega zraka, oznanjujoč tako, da sta si v Hathorinem svetišču ob navzočnosti duhovnikov in vseh bogov Abi in Neter-Tua podala roke v zakon.

Med množico se je začela širiti še druga vest; kakor se širi krog, če pade kamen v vodo, je šla od ust do ust in je neprestano rasla.

V Hathorinem svetišču so se zgodili čudeži, so pravili. Vedeli so tudi že podrobnosti: ko je veliki duhovnik izročil nevesti običajni lotusov popek, božjo cvetlico, se je razvel v njeni roki. Pripovedovali so tudi, da se je steblo cvetlice spremenilo v zlato žezlo in nje kelih v bleščeč safir, lepši nego jih je bilo najti v rudokopih v puščavi.

In to še ni bilo vse, je pravila govorica. Ko je namreč ženin Abi daroval boginji belega goloba na oltar, je skozi vrata priplul v svetišče jastreb in mu je goloba umoril v roki. Umoril ga je v temi in ga pustil mrtvega, krvavečega iz kljuna in iz prsi, mrtvega na kolenih boginje; popustil ga je in zopet odletel.

Kateri jastreb, se je izpravevalo ljudstvo, bi si upal kaj takega storiti; če ga ni poslal sam Bog Horus, Amenov sin z

jastrebjo glavo?

Kmalu so na vse to za trepotek pozabili, ko se je zvedelo, da kraljevski par prihaja v veliko belo dvorano, kjer

se hoče pokazati ljudstvu in sprejeti poklone plemenitašev, poglavarjev in kapitanov.

(Dalje prihodnjič)

VEDNO SAMO 2 CENI ZA TRAJNO KODRANJE!

SVETOVNO NAJBOLJŠE \$20.00
TRAJNO KODRANJE

SAMO \$4.45

vklučno umivanje,
friziranje in striženje.

Samo dve ceni. Nobenih doplačil.

Vsako najfinejšo, po vsej deželi znano \$20.00 trajno kodranje iz naše velike, sveže zaloge... Izvršeno spretno in stilistično po naših strokovnjakih, ki imajo dolgoletnokušnjo... Vaši lasje bodo lepši kot kdajkoli, lažje si jih boste uredili (tudi, če so fini, suhi, sivi, beljeni ali barvani). To je zajamčeno.

P.S. Zakaj bi si delali sami?

GOVORIMO SLOVENSKO!

Odlično
VITA CREME
TRAJNO
KODRANJE
reg. cena do \$30,
najdražje kar
jih je, sedaj

\$6.45

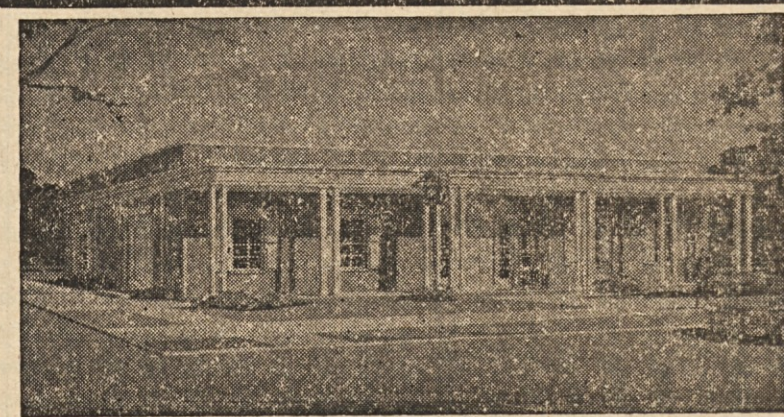
(kompletno)

STILIRANJE, UMIVANJE IN FRIZIRANJE
Izberete si lahko najmodernejšo
sezonsko pričesko. Nič naplaila
za oljnati ali kremasti šampon.

Stilistično striženje \$1.50

Andre Duval
damski frizerski salon

- **DOWNTOWN** 406 EUCLID AVE. AT 4th ST. 2nd FLOOR — Largest in Ohio — SU 1-3161
- **SOUTHGATE** 5304 WARRENSVILLE ROAD AT LIBBY OPPOSITE MAY CO. — 663-6346
- **PARMATOWN** 7541 RIDGEWOOD DRIVE TU 4-6300
- **SEVERANCE** 3586 MAYFIELD ROAD — NEXT TO HIGBEE'S — outside of Mall — 382-2600

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

GAS STATIONS FOR LEASE
We have choice
PHILLIPS SERVICE STATIONS
ready for immediate occupancy. — Heavily traveled transient and excellent residential neighborhood business. — \$ for \$ inventory. — REAL money-makers for qualified individuals. — Established business.

183rd and Crawford, Homewood
189th and Torrence, Lansing
4953 Fairview, Downers Grove
69th and Pulaski, Chicago
895 N. Milwaukee, Chicago
For information call Jerry Long,
Monday thru Friday PO 7-7300. —
weekends and evenings 747-0734. (128)

COCKTAIL LOUNGE FOR SALE
\$5,000 Monthly.
12733 S. Western Avenue
Phone FU 5-9659 (127)

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

HOUSEKEEPER & CHILD CARE
To live in. Small Salary. In North-west Suburb. Call OL 2-4179 after 4:00. (130)

FEMALE HELP

HOUSEKEEPER
UNDER 50 YRS. OLD
Some child care, experienced woman to live in, very pleasant conditions. Own room & TV in Suburban German home. Good salary. References Req. Call FL 8-2493. (127)

MATURE HOUSEKEEPER
Requirements are, light housekeeping, meals and other household duties. Private quarters with bath. Reference required. Good salary. Call ID 2-0208. (130)

RUDY KRISTAVNIK COMPANY

5908 Bonna Avenue

Telefon zvečer HE 1-1108, podnevi pa HE 1-0965

Popravljamo in obnavljamo domove, stanovanja, poslovne prostore.
Delamo nove stavbe. • Vsa dela zavarovana. • Proračuni brezplačni.

Naznanilo in Zahvala

V globoki žalosti sporočamo, da nam je po dolgi in težki bolezni umrl nepozabni in dobri ata, stari ata, brat in bratranec

1890

Franc Kristanc

1965

Pokojni je bil rojen 20. decembra v Srednji vasi, fara Senčur pri Kranju na Gorenjskem. Od leta 1912 do 1945 je vodil v Senčurju na Jami gostilno in posestvo. V Združene države je prišel iz begunjskega taborišča Spittal na Dravi junija 1949. Žena pokojnega je umrla v domovini pred štirinajstimi leti. Svojo življenjsko pot je končal, ko se je Bogu od padlo, da ga je poklical k Sebi v nedeljo, 30. maja 1965. leta. — Dragega pokojnika smo pokopali po pogrebni opravi s slovesno sv. mašo v župni cerkvi sv. Vida, nato na pokopališče Kalvarijo, v sredo, 2. junija 1965.

venec cvetja s križem ter duhovni šopek sv. maš ob krsti pokojnega. Tudi številni prijatelji so okrasili njegovo krsto z lepim, bogatim cvetjem. Vsem izrekamo za njihovo sočutje našo prisrčno zahvalo.

Naj sprejmejo našo toplo zahvalo tudi gg.: Cvetko Sekne, Štefan Rezonja, Rudi Merc, Janez Peletič, Branko Pogačnik in Maks Jerič, ki so ponesli nepozabnega pokojnika k zadnjemu počitku.

Iskrena hvala vsem pogrebem, udeležencem in dobrotnikom, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod. — Iskrena vlada vsem, ki so nam osebno ali pismeno izrekli sožalje.

Ne moremo najti dovolj zahvale in naš prisrčni Bog plačaj vsem, ki so nam bili vsestransko v pomoč v dolgi očetovi bolezni, zlasti g. Cveto in ga. Marica Sekne, g. Štefan in ga. Mimi Rezonja, g. Andrej Božič, g. Franc Slemc, g. Franc Kamin, g. Tone Jeglič, g. Nande in ga. Meta Krnec, vsem sosedom in ostalim, ki so obiskovali blagega pokojnika v bolezni.

Zakrjaskovemu pogrebni zavodu želimo izreči naše iskreno priznanje in zahvalo za tako lepo in skrbno voden pogreb.

Toplo zahvalo in priznanje izrekamo g. Dušanu in ge Mary Maršič, ki sta se potrudila, da so udeleženci pogreba dobili v Slovene Village nato okrepčilo. Zahvalimo se tudi gospem Mariji Vrhovnik, Franki Peletič, Mariji Stefančič, Marici Sekne, Mimi Rezonja, Mariji Odar, ki so se odlično izkazale ter s pecivom in drugimi dobrotami pripomogle, da so bili vsi udeleženci pogreba primerno postreženi.

Lepa hvala Ameriški Domovini za obvestila in članke o pokojniku in napovedovalcema radijskih oddaj, gđ. Ančki Traven in g. R. Menartu za pogrebna naznanila ter tople in lepe besede pokojniku v spomin.

Zahvalili smo se pismeno vsem, ki so kakorkoli sočustvovali z nami ter nam bili v pomoč v tistih dneh slovesa ter jim poslali spominske podobice, v kolikor smo imeli naslove. Tiste, kateri naše zahvale morda pomotoma niso prejeli, lepo prosimo oproščenja ter naj blagovolijo sprejeti tole našo javno zahvalo, ki naj bo izraz naše globoke in iskrene hvaležnosti prav vsem, kateri so pokojnika kakorkoli počastili, zanj molili in nam bili v tolažbo in pomoč. Naj vsem dobrotni Bog povrne s svojim blagoslovom!

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, prosimo Te, podeli duši dragega pokojnika milost, da usmiljenje, ki ga je vedno želel, z našimi pobožnimi prošnjami doseže in večna luč naj mu sveti s Tvojimi svetniki vekomaj, Gospod, ker si dober!

Z a l u j o č i :

sinova JOŽE in FRANCELJ;
hčerke MARICA, PAVLA, NEŽKA, IVANKA, TONČKA,
PEPČA, FANIKA in ANIKA;
brata č. g. LEON in JANKO v domovini;
sestra ANA GRAŠIČ v domovini;
zetje JOHAN PERKINS, MILAN DOLINAR,
JOŽE CEBASEK, FRANC DOLENC, PAVEL KRISTAN,
ANTE MRŠIČ, JANEZ MRŠE;
svakinje FRANCKA in ANKA;
deset vnukov in deset vnukinj; sestrična MICKA SAJOVIC.
Cleveland, Ohio, 30. junija 1965.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

WE NEED
DRYWALL TAPERS
EXPERIENCED ONLY
STEADY JOBS, GOOD PAY
APPLY

HOLLENBECK
DRYWALL, INC.

23387 Telegraph Road, Southfield,
Michigan — Tel.: (313) 353-5032
(129)

PRINTER Comb. Press And Type

Experienced on letter press, lock up own forms, light typesetting, die cutting and embossing. — Private plant, No lay off. Established 1934. Salary open, based on ability.

Call GEORGE 561-2050

CHEF - EXPERIENCED

For Restaurant and snack shop.
Good pay.
For information, Call, Aurora, Ill.,
896-9001. (127)

EXPERIENCED

PRESS BRAKE OPERATOR

Capable of Making Set-Ups
Also Need
EXPERIENCED ARC
WELDERS
Gary Steel Supply
139 & Seeley Blue Island, Ill.
(128)

CENTERLESS GRINDERS

Experienced. Set up and operate.
Paid vacation and holidays, overtime. Call 678-7885. (128)

SETUP & SHIFT MAINTENANCE MEN

For injection molding.
Must be experienced.
HIGHEST WAGES
PROFIT SHARING
Liberal company benefits.

New modern plant.
Apply immediately

OWENS PLASTIC PRODUCTS CORP.

310 W. Colfax St.
Palatine, Ill. — Tel.: 358-7660
(129)